

KONFUZIJA UNUTARNJEG SVEMIRA

Zagreb, srpanj 2022.
ISBN 978-953-56070-4-5

DANIEL POSTRUŽIN

ZBIRKA
MISLI I PJESAMA

+ BONUS:
20 SKLADBI

Biblioteka Indigo svijet

Daniel Postružin

KONFUZIJA UNUTARNJEG SVEMIRA

Copyright © 2022. Daniel Postružin

Sva prava pridržana. Niti jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati ili prenositi u bilo kojem obliku i bilo kakvim sredstvima, mehaničkim ili elektroničkim, uključujući fotokopiranje, bez prethodne pismene dozvole nositelja autorskih prava.

Izdavač:

INDIGO SVIJET d.o.o.

Lepavinski put 7, 10090 Zagreb

E-mail: indigo-svijet@indigo-svijet.hr

Web adresa: www.indigo-svijet.hr

Urednik biblioteke:

Maja Ivanković

Grafička obrada:

INDIGO SVIJET d.o.o., Zagreb

Podatak o izdanju:

1. internetsko izdanje

INDIGO SVIJET d.o.o.

Zagreb 2022.

ISBN 978-953-56070-4-5

Prošlo je više od 20 godina od nastanka ove zbirke. Sjećam se, to je bilo vrijeme mojih duhovnih početaka. I prvih ljubavi.

Teško sam podnosio samoću i silno sam žudio za društvom sebi sličnih. Kada bih takve upoznao, po cijele noći vodili bi rasprave. Meditacija, mirisni štapići i alternativna glazba hranili su moje biće.

Srećom, moja razmišljanja su nailazila, ako ne nužno na razumijevanje, onda barem na prihvaćanje. To mi je bilo dovoljno da zadržim prisebnost.

Još davnih dana shvatio sam da su neke moje pjesme proročke. U njima bih opisivao ljude i situacije koje će tek uslijediti. No, veći dio je odraz mojih unutarnjih previranja. Od tuda i proizlazi naziv zbirke - "konfuzija unutarnjeg svemira".

one take poetry and music

Izdavanjem ove zbirke još jednom prolazim kroz cijeli taj materijal i osluškujem predosjećaj budućih događaja.

To je što se tiče mog sebičnog razloga. Onaj nesebičan je ideja da, kao i uvijek, tebi pružim prepoznavanje. Nikad nismo uistinu sami. Na ovom planetu postoji barem jedna osoba koja je slična tebi. I ta činjenica treba ti biti tiha vodilja u periodima potištenosti, depresije ili očaja potaknutih usamljenošću.

Većina pjesama nastala je u periodu od 1996. - 1998. godine. U to vrijeme eksperimentirao sam sa zvukom. Ideja je bila da bas gitari dodijelim vodeću funkciju. Bas je standardno prateći instrument i pitao sam se što se iz njega može "izvući".

one take poetry and music

Tako je nastao moj takozvani solo bas projekt, koji je snimljen uživo 2001. godine u kućnom studiju mog prijatelja Rade Košpića. Došao sam k Radetu s namjerom da usnimi nekoliko mojih predefiniranih tema, no taj dan se pretvorio u kreativni izbor. Rade, hipersenzibilan i odmjeren, pomno je slušao kako baratam s basom i predlagao pripadajuće efekte. Sami efekti i naša sinergija bili su poticaj da iz prvog pokušaja (one take, što korespondira načinu na koji inače i pišem) u konačnici nastane 20 eksperimentalnih skladbi. Te skladbe možeš poslušati klikom na ikonu slušalica, koja se nalazi uz određenu pjesmu.

Uživaj!

one take poetry and music

Stvaranje svetišta daleko od poročne mase

Pokrivam se plaštem nevidljivosti

Slušam očima gledam ušima

Savršeni mir nije samo iluzija koju stvaraju

vaši umovi

(vaši umovi se hrane strahovima

hiberniraju u stalnoj napetosti

vaša su tijela krhki oklopi

kao ljuska jajeta podložna lomljenju)

I kad sam među vama nisam s vama

Ništa me ne može sputati

Ja sam nijemi pjesnik koji pjeva drevnu pjesmu

I dok sam budan ja sanjam

Moji su snovi realnost onostranosti

Glas

U daljini

U meni

Govori mi istinu

Ne želim znati

Sjena

Tvoji obrisi

Šapćem tvoje ime

Kasno je

Dogodit će se jednog dana

Možda sutra

Ruka potpunog stranca

Ili poznanika

Svejedno je

Sva su lica kopija Univerzalne gluposti

Nemoguća koncentracija s tobom u sobi
Tvoje su riječi savršena ironija
One obaraju me
I sve moje misli su sada isprazne jer
Ti ne želiš slušati što govorim

STRAH OD LETENJA

Ne sjećam se dobro razloga
Ali znam da si mi pričala
O viziji vlastite smrti
I bila je noć
Bili smo sami u sobi
Ti i ja
I znam da sam plakao
Ti si se smiješila

Sreo sam se jučer
S onim užasnim osjećajem
Hladnoće i prezira
Spram samoga sebe
I nikoga nije bilo kraj mene
Da mi pomogne

Samo On

A činio se tako dalekim
Ali znam da je bio blizu

Problem je u tome što previše izazivam druge ljude. Tjeram ih da se otvore, da odbace maske. Samo želim da odbace maske.

Svemir unutar svemira i uvijek dvije opcije
- Da i Ne.

Najlakši je način pobjeći od ovog sranja i lažnog blještavila koje nas okružuje. Biti pustinjač, vječni izbjeglica, meditant na Himalaji...

Ono u što ja vjerujem je to da gubitak izazova i želje da se svijet promijeni znači poraz i propadanje u živo blato.

Prolaznost je pojam kojeg se mnogo ljudi boji. No, teško je ovdje raspravljati o prolaznosti. Prolaznost ne postoji. Postoji samo kretanje. No, strah od "prolaznosti" tjera ljude na hiperaktivnost na materijalnom planu ili jednostavno na tjeranje u očaj. Jedna stvar ovdje mora biti jasna; jedan život je nedostatan za učenje o Istini. Sve ima svoje vrijeme za. To je ono što ljudi ne razumiju.

Skupili smo se, prijatelji, na danjoj svjetlosti.
Izvolite pristupiti zadanim aktivnostima.
Nakon toga vratite se u svoje pećine i rupe.

Cijeli život tragam za unutarnjim mirom.
I baš kada pomislim da sam ga pronašao
nenadano se sve ruši kao kula od karata.
Često se pitam što je napredak.

Moji su snovi paralelni svemir.
U budnom me stanju napadaju sjene prošlih
događaja i sjene onih koji se još nisu dogodili.
Jedino što me održava normalnim su moja
maštanja i iščekivanje sljedećeg sna.

Idoliziranje bez osnove.

Nepremostive zidine.

Toliko želimo pronaći Boga da ga sve više gubimo.

Svi mi živimo u katakombama.

Moja je katakomba moj vlastiti svijet.

Meni dovoljan.

Znate li kako je to dvaput se roditi u istom životu? Izgubiti veliki dio sebe i pronaći drugi? Ponekad si ljut na onaj svoj nekadašnji Ja, na postupke koje si činio ili je to samo ljubomora, doista ne znam. Znam da me moje ponovno rođenje uvelike obvezuje i dosta je teško nositi se s time. Svaki novi dan je novi izazov. To je ključ opstanka.

Okrugli stol

Svijeće

Muzika miljama udaljena

Moje se tijelo pretvara u noćnog leptira

Volim zimu.

Pročišćuje mi misli.

IZGUBLJENI SAN

U taj su se tren otvorila vrata...

... pitali su ga da li misli kako će svijet postati bolji i rekao je da misli da hoće.

Pitali su ga, zatim, da li misli kako će svijet postati gori i rekao je da misli da hoće.

Svi smo mi na neki način umjetnici...

Šum
u mislima
Nemoguća
koncentracija

U trenutku opijenosti
Izgovaranje njenog imena je mantra

Sama činjenica da te ne poznajem daje mi
mogućnost da u mislima kreiram tvoju ličnost.
Ja sam taj koji ti daje i ja sam taj koji ti oduzima.

Smrt nam daje krila i čini nas laganima.
Zašto se ljudi boje letjeti?

Zanimljivo je koliko je čovjek izdržljiv
No, osjećaj nepripadnosti je sve jači
Želim pobjeći

---

iz pepela u formu
lijepo je biti funkcionalan
u pepeo...
sivu tvar koju vjetar lako raznosi

Bilo je ugodno hodati punim ulicama,
uronjen u svoje misli, i slijediti neku
nevidljivu liniju koja je vodila nečemu,
ali nikada ne dostigavši cilj...

SLIKA S ULICE

Pogledala me.

Možda je i htjela nešto reći, ali nije to učinila.

Jednostavno je otišla.

U tim trenucima dok sam je gledao osjetio sam bezvremenost i ona je rekla da voli umjetnost i bio sam sretan zbog toga i rekla je da voli spontanost i bio sam sretan zbog toga i mnogo toga je još rekla i ja sam mnogo pričao i ni sam ne znam što sam htio reći ali sam osjetio vibraciju kao nikad do tada i nikad više poslije i htio sam dati sve od sebe i da ona da sve od sebe ali nije dala i ja sam se trudio i naravno pogriješio u svojoj iskrenosti ali ona je takva enigma koja je potrebna mom životu i ja je čak niti ne želim riješiti samo želim da je prisutna i da je mogu gledati promatrati idolizirati i konačno biti sretan i problem je u tome kako skupiti hrabrost i ponovo joj prići i postati enigmom koju bi ona voljela imati u svom životu...

ŽELIŠ LI?

Želiš li da te štujem kao boginju?

Nosim te na tronu?

Plačem kad ti plačeš?

Smijem kad ti se smiješ?

Puzim na koljenima?

Slušam svaku tvoju riječ?

Nikad ne okrećem glavu u drugom smjeru?

Smatram te najljepšom?

Jedinstvenom?

Nestvarnom?

Poželjnom?

Misli mi dolaze poput vala, najčešće bez najave. Opsjedaju me, zapljuskuju, nagone na akciju, radost ili očaj.

I nikad ne znam koju (novu) moguću reakciju mogu izazvati.

Moje su misli poput nečijeg iznenadnog posjeta. Ponekad ti je drago...

Često se pitam zašto se želimo prepoznati u tuđim očima i zašto tražimo razumijevanje drugih ljudi, ponajviše onih koji su nas najmanje kadri razumjeti?

Gdje su Ti koji mi mogu pomoći u ostvarenju mojih snova?

Gdje su ljudi iz mojih vizija?

Izgubljeni u eteru?

Pretvoreni u svakodnevne pojave?

Hodam ulicama
Skriven u sjeni
Pogledaj me
Ne bježi
Trčim za tobom
Ovo je zadnja noć
Drevnog indijanskog plesa
Ne možeš mi pobjeći

Tko je toliko hrabar da se nosi s istinom o
budućnosti koja nas čeka?

Nedokučivost...

(Volim spontanost, rekla je)

Zatvaram vrata i još jedna;

Moja glava su vrata koja čuvaju odgovor na
pitanje - Što je kraj?

Igra riječima daje ljudima osjećaj sigurnosti.

Slika koju sam naslikao prolaz je u novu dimenziju gdje je stvarnost drugačija od ove, ako uopće i postoji.

Želio sam te kraj sebe u tebi-
uvijek si bila brža i smijala mi se iz mraka.

---

pogled uperen u tebe
okrećeš glavu u drugu stranu
osjećaj nelagode
progutaj me dok jedeš
htio bih biti ti
ili barem dio tebe
mnogo sam puta odlazio odustao poludio
nikada zaboravio

Ne možeš pobjeći, mali čovječe
Karma će te pronaći
U tvom pomno odabranom skloništu

Sirene tupo zavijaju
Ludi bježe
Bezglavo

Pričao je ljudima o tome što je Dobro, a što Zlo.
Bio je žrtva vlastitih ideala.
Umro je od ruku svojih sljedbenika.

Hodali su ulicama držeći se za ruke i smijali se
smijali...
Vođeni snagom drevnog ludila osvajali su ulicu
po ulicu, grad po grad...
Iznenada je pala kiša.
Postiđeni, vratili su se svojim kućama.

O, ljudi...

Trenutak datog vam svijetla nije vas učinio
Gospodarima Svemira!

Izmijenili su poglede jedne ljetne noći.
Dani ludosti.

Ne slijedi me
Ne zovi moje ime
Tjeraš me da iskoristim
Drevnu vještinu nestajanja

ZAČARANI KRUG

Dječji smijeh na rubu sna
Kap po kap slijeva se krv
Formirajući prsten na čelu mudraca
Bezglave životinje plešu
Slave dolazak svjetla
Vrijeme pokreće mašinu samouništenja
Hrabrost- nepoznat pojam nepoznate galaksije
Vidovnjaci- okupljeni oko zelene vatre
Ispijenih očiju izbrazdanih lica
Pomireni pred sudbinom
Ključ su izgubili
Nepažnjom

Žedni na izvoru

Prašinom ispunjenih pora

Promatrali su

Dolazak zore

Povrijedili su me
Luđaci što hodaju ulicama
Slobodni sa svojim mislima
U svom osakaćenom svijetu
Bez emocija ni trunka ljudskosti
Pratili su me
Poput gladnih vukova
U stopu

Zveket ključeva
Zatvorena ćelija je zatvoren svijet
Smrt prolazi hodnicima
Ispunjava svoju dnevnicu
Sunčeva svjetlost nalazi prolaz do njihovih lica
No ubrzo je zamjenjuje tama
Isprekidan šapat dopire iz kuta
I širi strah unutar vlažnih zidova

prinosim Ti žrtvu
na mramornom oltaru
moje srce kuca zadnje otkucaje
nadam se da si sada zadovoljna
ovim što ti dajem

Božanska Majko
Sretan sam kao nikad prije
Jer dok je gledam
Vidim Tvoj lik

Stvaranje nove religije
Moć počiva u rukama stranca
Horda kliče u ekstazi
"Ja sam spas
Ja sam taj kojeg čekate!"
Glas odzvanja
Hipnotizira

Molim te, vodi me poljima svojih snova
Pokloni mi malo svojih maštanja
Primi me za ruku
I ne napuštaj me

Toliko je mnogo uspona i padova u mom životu.
Pobjeda i poraz nerazdvojni su prijatelji.

"Nikad ne znam da li ti sebe cijeniš previše ili
premalo?", rekla mi je

Sreo sam te opet
Negdje
Vratila se bol
Tupa, nepodnošljiva bol
Hara hodnicima i zavija
Smije mi se i doziva moje ime
Isprva tiho
Zatim
Sve glasnije
Para mi uši

Sreo sam te opet i stišćući zube dugo
Dugo te promatrao
Kako ponovo odlaziš

Rođenje

Prekinuta hibernacija

Potreba za ispunjavanjem nečeg
davno izgubljenog

Pramisao se očitovala u bezbroj oblika

Još jedan strašan san
zatim neprospavana noć

Strah je svuda oko mene
u sobi
u mislima

Zašto uvijek, iznova, sanjam da te gubim
a nisam te ni imao?

Nikada nećeš razumjeti moj ranjiv svijet,
kao što ga nisu razumjeli ni oni prije tebe.
Jer ja sam pjesnik što veliča Vječni Život,
a zatim ga se boji.

Tisuću je života moja duša prošla
dok nije progledala

I još tisuću će proći
dok se ne nasmije

I još tisuću
dok ne zapjeva

IGRA

Onkraj mene

Jedna iskrivljena slika

(zrcalo pada iz tvojih ruku)

Neprestano se ponavlja

(i razbija u tisuću komadića)

Usporeno

Sve sporije i sporije

Dolazim do tebe

Ti govoriš ne otvarajući usta

(ja se smijem)

Podučavaš me svojim trikovima

(i čudim se)

Pokazuješ mi kakav bi svijet trebao biti

(zašto plačeš)

Iznenada

Od silne svjetlosti koja dopire iz tebe

Zatvaram oči

(odjednom)

Počinješ se igrati skrivača

(i ja počinjem plakati)

Ja brojim

Brojim beskonačno dugo

(zauvijek)

Granica svijesti

Tako je lijepo biti na rubu

Gdje nas jedna tanka linija dijeli

Od konačne istine

Na rubu onostranosti igra se jedna igra

Ljepljiva, mlačna kao ljetni san

Tamo su svi mostovi srušeni, a ceste prekopane

Omamljenost

Troma tijela

Daleko izvan dosega realnosti sve je moguće

Bol nestaje bježeći

(ostaje tek njen privid)

Ti postaješ ja postajem ti

O, kćeri noći
Zagrlite me
I učinite nevidljivim

Jednog ću te dana upoznati
Jednom ću shvatiti samog sebe

DEPRESIJA

Da li je zločin reći kako je život izvor frustracija?
Svakim danom dišem sve sporije, čak ni
tvoja slika u mojoj glavi više nije jasna.
Mislím da nestajem i nitko mi ne može pomoći.
Moj je život bio ništa drugo do pokušaj
promjene svijeta, iluzija od početka do kraja.
Nisam ostavio niti jedan dokaz svog postojanja.

... a sve što činiš je to da se praviš kako me razumiješ...

Zaboravi rane vremena
Ostavi svoje probleme onkraj misli i
Požuri razumjeti samog sebe

Pusti da te tišina nauči živjeti

Možeš slobodno odbaciti masku
I gledati vlastitim očima

Gledam te i pitam se po čemu si, ako i jesi,
drukčija od drugih?

Tvoj pogled mnogo obećava, ali u isto vrijeme i
zastrašuje.

Bojim se da ću čuti ono što se prije ili kasnije
mora čuti (a možda je to samo paranoja ili
posljedica nekog lošeg prošloživotnog iskustva).

Ipak, reći ću ti jednu stvar:

teško je biti sam, a opet, moja me samoća hrani
i izgrađuje.

Moja je samoća tiha melodija, nadam se da je
čuješ.

...pa...da.

Moglo bi se reći da je moja tragedija imala i
dobrih strana.

Naposljetku, zbližila me sa samim sobom.

Čuješ li?

Djeca se smiju,

njihova je pjesma svuda oko nas.

Prividi?

Paralelna realnost?

Ti su trenuci duboko u meni.

Tisuće ljudi prolaze mimo mene
Sudbine se isprepliću, miješaju, stapaju
Smijeh i plač
No obuzima me sumnja i osjećaj nepripadnosti
Zaista, gdje ja pripadam?

Sve je to igra,
Dio Plana

"To je dio tvog plana?" pitala je.

"Ne, dio božanskog Plana", odgovorih.

Uzalud sam oslijepio tražeći te u gomili
I uzalud sam izgubio glas dozivajući te

Prekasno sam shvatio da te ne trebam
Moja je samoća uvjet moje slobode

To nisam bio ja
Niti moji postupci
Moje riječi i kretnje

To nisu bile moje misli
Niti moja shvaćanja

To nije bio moj svijet
To nisam bio ja

Podižem ti spomenik
proglašavam te svetom

Moje su molitve iskrene
ali ništa ne tražim od tebe

Utrčala je u kuću
Uzela nekoliko stvari
Zalupila vratima
I zauvijek otišla
Bez pozdrava i suosjećanja
Prema onima koji ostaju

Slijedim te već dugo, godinama, zapravo cijeli tvoj život.

Promatram te dok hodaš, spavaš, jedeš, promatram te neprestano.

Jer ja sam tvoja sjena i sretan sam zbog toga.

Nijemo te slijedim kuda god pošla.

Svjedok sam svih tvojih postupaka, radosti i razočarenja.

Ti i ja smo jedno.

Moje su misli okružene bodljikavom žicom.
Oči su mi slijepe. Ne vide ljudsku patnju.
Noge su mi vezane okovima. Slomljene su poput
ptičjih krila.
Gledam kako djeca pokušavaju dohvatiti Sunce
i ne razumijem ih.
Povlačim se kroz vrata zaboravnosti i tonem
u san.

Jednom sam davno
Golim rukama uhvatio Mjesec
I progutao ga

Uzalud si me secirala pogledom
I okivala vrištanjem
Uzalud si bila ljubomorna

I sama znaš da je Vremenski ključ skriven
Nitko ga ne može pronaći

Tišina, najveći saveznik
Carstvo odabranih
Oni znaju sve tajne
Moć na lancu

Dvostruka vrata
Čuvaju ulaz u zaseban svijet

(Bezgranični svemir)

Dvostruka vrata
Čuvaju od znatiželjnika i skrivaju vječnost

Bludnici
vaša se djela slave
u galaksiji Tame

Tamo željno iščekuju
vaš povratak

PUT

O, vi umirući
utišajte svoje jadikovke
spremite se za ples
i širom otvorite oči

PUT II

Umiruće Sunce
širi spokoj unutar svih svjetova
i priprema nas za putovanje

---

snažan vjetar lista stranice moje knjige
slova ispadaju
i čine magičan krug

vatreni krug
vodeni
nemoguće ga je prekinuti

Nove Vizije
raspeće Starih
čekamo tvoje poruke i
ključ od lisica

smiren

od vaših riječi što vladaju
prestajem biti izbjeglica
u vlastitoj domovini
vaše nježne ruke
mi predaju ključeve
paralelnog života

moje krvave oči
obrubljene tugom
po prvi će put
ugledati svjetlost dana

izgubljeni
zatrovani novinskim člancima
i ljubomornim pogledima
prvih susjeda

oni čekaju
neki vanjski događaj
sve bi riješio i odnio patnju

gorući valovi otopljenog asfalta
šire se ulicama
prekrivaju svaku nemirnu kretnju
izazvanu panikom

Jučer sam na ulici vidio raspadajuću lešinu,
psa ili mačke, nije bitno
I ta me mučna slika podsjetila na vlastiti bol

U toj sam lešini prepoznao sebe, svoj vlastiti
život

Jer to sam ja bez tebe -
mrtva, raspadajuća organska tvorevina
neugodnog mirisa koju svi zaobilaze

Jutro je

Svjetlo ulazi u sobu i nalazi me živa

Krvarim, ali je i zadnji duh prošlosti nestao

Napokon sam slobodan

Trenutno se osjećam kao pod utjecajem magije.
Gdje god pogledam, vidim tebe. Mašeš mi.
Čujem tvoj smijeh.
Ograđena si od svih pokvarenosti koje donosi
ovaj život i zoveš me na igru. Odjednom si kraj
mene, osjećam te.
Topla si i meka. Dodiruješ mi lice.
Govorim ti da te volim. Primam isti odgovor.
Želim da ova čarolija vječno traje.

... jer odavno sam prešao granicu realnosti
nitko me više ne može uhvatiti
i kriviti za vlastite pogreške

odavno sam svemu rekao zbogom
i otišao bez okretanja

Cijeli te život čekam
ponekad te tražim
ili te sanjam

I u svakom tom snu izgledaš drugačije
no, ja te prepoznajem
ne možeš me prevariti

pitam se samo da li ti je osmijeh iskren
i ništa više

---

s prvim sumrakom
ljudi postaju sjene
njihove su misli neuhvatljive
djela su im nevidljiva

DEPRESIJA II

Sve ovo malo mi znači
Bojim se nesigurnosti
Lomljiv sam

Nema više iznenađenja jer
Odavno si pokazala što znaš
Nema više nježnosti jer
Siliš me na grubost
I nema više...

Ma sve to više nema smisla

Rođen sam i već umirem
Uskrsnuo sam i ponovno me razapinju

Oni gaze sve sveto
Oni se boje, ali to ne priznaju

Kada bih imao hrabrosti
upoznao bih dno rijeke
napravio bih omču od zvijezda i poletio visoko
visoko

Kada bih imao hrabrosti
asfalt i ja bi bili jedno
staklo bi se stopilo s mojom krvlju
i moj bi glas nestao u vjetru

Kada bih imao hrabrosti
bol bi prestala
moje bi usne krasio vječni osmijeh

Pohlepa ti se jasno ocrtava na licu
Izbrazdala ti je oči
Zeleno je sada crno
Noć je tvoja jedina prijateljica
Kamen mudrosti za tebe je pretežak
Oštriš nokte blizu mojih očiju
I zaboravljaš svoje snove

Duboko ispod tvog blijedog lica nazirem istinu
Tvoje su kretnje nesigurne i krhke poput starih
mostova

Tvoje su usne nijeme
Nijeme i prokleta lijepe
Tjeraju me da se slomim

Kada razmišljam o svom životu
Ne mogu preskočiti sjenu tvog imena
Ona je preširoka
Ona me hipnotizira

I kada kažem - sve je prolazno
Ne vjerujem samome sebi

I kada kažem - ne mogu ti oprostiti
Pao bih na koljena moleći oproštaj

I kada kažem - ne volim te više
Znam da se bojim

I kada kažem - odlazim
Želim da me zaustaviš

Usavršite svoje živote prije Njegovog dolaska
prišijte si nova lica

U nekom drugom gradu postoji odgovor
pazite - tupa, razarajuća bol vam je za petama

Njegova ruka bit će blaga za one
koji su ga poslušali
ostali će postati slabi
slabi i nemoćni

Posjeći će se na dah novorođenčeta
nestat će u zagrljaju noći

Usprkos hladnoći
i tupoj boli
razmišljam o tebi
skladam ti pjesmu
dozivam te iz etera

Uspomene prošarane crnim mrljama
ostavljam daleko iza sebe
ostavljam i one noći
na rubu bunila

Ostavljam sve
jer sve je ostavilo mene
(čak i ti promatraš me skrivena
iza zastara straha)

Praviš se da ne čuješ moju pjesmu
no, znaj - tebi sam je skladao

Jedan korak unazad
Stvari mijenjaju obličje
Mijenja se i smisao svega što postoji

Vrijeme je samo privid
Prostor nema granica

Glasovi ulaze kroz pukotine zidova
(glasovi su nametljivi
nemaju nikakav smisao)

Smijeh iz kuta sobe
Podiže se prašina

Smijeh se nastavlja
Zarazan je

Prašina pleše svoj tajanstveni ples
Ulazi u nosnice i svaku poru tijela

Molim te
Skini se gola
Na tvojoj pozlaćenoj koži
Toj razmeđi dvaju svjetova
Želim ispisati cijeli svoj život

žrtvovat ću samog sebe
na oltaru tišine
daleko od svih glasova
daleko od svih mogućih svjedoka
tog veličanstvenog čina

Dok, eto, tako sjedimo
I gledamo se
Ja, potpuno svjesno
Odustajem od tebe
Potpuno svjesno
Odustajem od svega
Vezanog uz tebe
Srce mi počinje kucati
Normalnim ritmom
Dišem smireno
Tragovi znoja
Na mojim dlanovima
Polako nestaju

otvorit ću širom prozore
neka dječji smijeh ispuni sobu
možda zaboravim bol
komadiće odjeće nošene vjetrom
i pijesak u očima

odavno sam slomio i zadnji sat
ali još uvijek čujem otkucaje
polako me izluđuju

Nema više sjena
nema glasova

Napokon sam sam

Jedan zvuk
sličan kriku
udaljen i isprekidan
dopire do mog sna
utaplja ga i proždire

Oči mi se pune krvlju
tek sad sam siguran
da vidim tvoj let

Tvoji su snovi škripavi
i porozni
bježe pred svjetlom
poput vampira

Moj je mozak oštećen
u pokušajima da te zaboravim
Moje oči krvare
Drhtave ruke su mrtvi snovi
Više ne postojim

Promatram te kako polako zatvaraš oči
Pijesak klizi kroz tvoje prste
Pijesak te hrani
I miluje

Ti zatvaraš vrata svog malenog svijeta

Kristalni strah
Uvjetna sloboda
Topim se
Odustajem
Isključujem
Nestajem
Oštar zvuk
Površina

Ti si samo još jedna u nizu luđaka
Usamljenika u ovom milijunskom gradu

I treba ti nešto uzbudljivo
Da te oživi
I da ti pruži smisao

Treba ti nešto poput
Seksa s potpunim strancem ili
Objave Božanskog Glasnika

Podižemo spomenik prošlim životima
slavimo Bogove svih galaksija
puštamo svijeću da izgori do kraja
i oprži nam prste

---

očekuješ neočekivano
želiš slomiti svoj sterilan svijet
i unijeti virus neizvjesnosti

Igra Života

Igra Smrti

Igra Seksa i Zaljubljenosti

Igra Prividnog

Misaona Igra

Ratna Igra

Čista Igra

Blagoslovljena u svojoj nevinosti

Pretvara nas u anđele

... ništa ti ne mogu obećati
osim iskrenosti

---

tvoje nago tijelo je
prazan list papira
ispisujem svaku tvoju poru
priča koju pišem
nema početka
i nema kraja

ona govori o sređenosti tvog nereda
ona te slavi
i čini te besmrtnom
ona govori o tvom uzdahu
u beznadnoj noći
ona govori o tvom osmjehu
kad novi dan konačno svane

Ženo

Božanska kreacijo

Mrzimo i obožavamo te

Dan za danom

postaješ dio moje igre veličanstveno
porođene i savršeno zamršene tisuću puta
prelomljena postaje sitna čestica stakla
u tvom oku duboko usađena i zaštićena
nemoguće ju je izvaditi

ona živi na rubu grada
skrivena od pogleda
ona živi u svom malom svijetu
i tvrdi kako joj nitko nije potreban
ona kaže da je sretna
iako noću često plače
ona piše pjesme
i tajni dnevnik
ona voli životinje
i voli djecu
ona se boji dosade
koja ju proganja

Usnula je čudan san
zatim se probudila
i dugo, dugo plakala

(Kaže u sebi)

Kad bi bar prestala
razmišljati o prošlosti
Sve bi bilo lakše

(Unutrašnji monolog se nastavlja)

Zastrašujuće je to
kako te nešto što je bilo tako davno
iznova može povrijediti

Noću je često sama šetala ulicama

I bila je uvijek tako nježna
uvijek zamišljena
Pomalo tužna
i beskrajno usamljena

Težila je nečemu što ni sama nije razumjela
nečemu višem
drugačijem
boljem

Nikad nije mnogo pričala
rijetko se smijala
Bojala se smrti
i onoga što donosi novi dan

Noću je često sama šetala ulicama

Noćas sam te očajnički želio pored sebe
možda sam i dozivao tvoje ime...

I zamrzio sam ova četiri zida,
ova četiri zida moje sobe - pećine
I zamrzio sam ovaj prazan krevet - pustinju

Sve odiše nekom sebičnošću i sve se smije na
granici ludila

Mnoge stvari htio sam reći
no tišina je jedino što sam znao
nečija ruka
teška olovna
stegnula mi je grlo
i oduzela moć govora

Mnoge stvari htio sam učiniti
no moje tijelo
i ruke moje
nepomično su stajale
u zaboravu
već se i paučina nahvatala

Mnoge stvari...
oh, za mnogim sam stvarima žudio
stoljećima
čekao da me netko probudi

Tvoji su osjećaji pomalo
skriveni tvoje su misli
pomalo zbrkane tvoja su
razmišljanja pomalo

se bojim tvoje
(ne)moguće reakcije

Nemoj dopustiti da se
zvijer probudi
veliki očnjaci oštre kandže
ne želim vidjeti

pretvaranje leptira u gusjenicu

uporno želiš prodrijeti
u moju glavu otežalu

silo nevidljiva kćeri sunca
neću ti dozvoliti

nisam ničiji samo svoj
ne dijeli nedjeljivo

I ostavite mačke
neka se zna
da ništa više
ne tražim

živote,
udahni mi šapat
nježni

želim da tvoj
topli dah
prostruji cijelim mojim bićem

zaboravio sam
taj osjećaj ugone
davno izgubljen

u drevnom ratu

naši su očevi zakopali znanje
duboko duboko
naše su majke vještice
samo to vješto skrivaju

smrt anđela
slomljeno krilo
svjetluca na dnu jezera

očajan je bio pokušaj
zadnjeg leta
jecaj molitve

suze će ostaviti trag
na našim licima
noć je puna tišine

Luđački ples

Raspršena svjetlost

Ona se igra sa svojom lovinom i ponavlja

ljepota je prolazna

ljepota je prolazna...

svjetlost lažnog pada na naš grad
ulice tonu u sigurnost nesigurnog

a gdje si ti?
smiješ li se svemu tome?

tlo podrhtava
kosti dinosaura i naših predaka
izlaze na površinu

želim te
eksplodirati u svom vrhuncu
osloboditi se prošlosti

tih čeličnih čeljusti
koje pokušavaju unijeti hrđu
u moje tijelo

jedini si putokaz
koji pokazuje pravi smjer
svi ostali su me krivo vodili

pjevam u tvojoj tišini
plešem u tvojoj nepomičnosti
smijem se u tvojoj tuzi
rađam se tvojim umiranjem

dosta mi je samoće
izjeda me sigurnošću
izlaska sunca

dosta mi je ove
čahure
neprozirne

dosta mi je ove
nesigurnosti
u vlastito postojanje

i dosta mi je vlasnika glasova
koji nemaju
lica

ona živi duboko u meni
jedan vječni šapat
unutar vječnog sna

i više ne razlučujem
granicu svog tijela
raspršen sam

ona se smije
ona voli
kad sam zbunjen

i ne pokušava mi pomoći
postaje dio mog ludila

Jednostavan u svojoj zamršenosti
bijel pod crnom krinkom
Pozivam sve redove luđaka
da mi se pridruže

Pobjeći ćemo povratkom u drevne šume

odustajem od svoje zamršenosti
urlikom ratnika

osvajam zemlju tišine

grobovi su ovdje prazni
njihovi stanari veselo koračaju

slave dolazak svjetla

Moja prošlost jednaka je smrtnoj igri
dvije siluete bježe
jedna ostaje ležeći
Majka Zemlja nikad nema odmora

moja prošlost jednaka je hodanju unatrag
na potiljku nemam očiju
pa se spotičem
padam hodam
i ponovno spotičem

Moja prošlost znači moja smrt
blijeda i iskričava
sigurnom rukom zapisana
u nečijem tajnom dnevniku

možemo li pjevati životnu pjesmu
jednostavno šuteći?

i možemo li vidjeti Istinu
zatvorenih očiju?

ležala je sklupčana
u kutu sobe
pokušavao sam doprijeti
do njenih misli

i mnogo je vremena prošlo
u tami se jedva nazirao
njen i dalje nepomičan lik

poluotvorene oči
disanje se nije razabiralo
potonula Atlantida
vječna je u našoj mašti

Boginjo tišine
učini me svojom sjenom
pokaži mi mirnoću svijeta
što počiva duboko ispod
ove nemirne površine

tražio sam te u tuđim licima
čekao da progutam strah

otvorio sam vrata
i pronašao tvoj lik
pomalo izmijenjen, pomalo...

suviše su riječi
od prejake želje izmučen
susrećem tvoj pogled

smiješak u kutu tvojih usana
tvoje bi lice moglo dobiti
sve ratove

izgubljen sam unutar čarobnog kruga
slijedio sam prošlost i vidio vlastito rođenje
suprotan me smjer umalo oslijepio
uporno pokušavam pronaći izlaz
iz ove divovske kristalne lubanje

blaga kiša sipi
stapa se sa suzama ratnika

blato pustinja krici tišina
topla je ova zadnja noć

na razmeđi sna i jave
odlazim vraćam se ponovno odlazim

živim za tvoje dodire
kupam se u tvom smijehu
zaronio sam duboko
ne želim na površinu

nisam taj za koga se predstavljam
ja sam Želja u ljudskom obličju

pet osoba na plaži
noć
hitac u daljini
muzika
(tajanstvena i prigušena)
grad u plamenu

Ova scena izaziva čuđenje:

bezglavi ljudi bježe
sudaraju se
njihove kotrljajuće glave ih gone
i smiju se opako

ne pretvaraj se
budi pošten
jer ti ne znaš
što je sloboda

moju unutrašnjost grabe ljudi s ulice
novac koji pada s neba
naposljetku ostajem sam
potpuno sam prazan

ona me miluje
ona mi poklanja
obmana?

Ja sam nesavršen
i nemam krila pa da vas zadivim svojim letom

Sve što imam je moja priča
iskrena je - poslušajte je

ovo nije moj rat
ja imam svoj mali, privatni

što se okrećete?
ne pratim vas,
ja idem svojim putem

Pao sam
zamućenog pogleda

Iz leđa mi kao nož
viri jedna riječ

Riječ oštrica
Riječ hladna
Riječ pakosna

odvratna i razvratna

Crnilo je sve veće
krvarim u slobodnom stilu
i smijem se

Ironija je sve što mi preostaje

ona me pita - Koja je tvoja prava istina?
Lažni su životi osuđeni na propast
ona me pita - Koja je tvoja istina o meni?
Tek toliko da znaš, ja se ne pretvaram

vezala je moje tragove
polagano izgaram iznutra
ne mogu se pomaknuti

---

bude se moji prošli životi
malo dijete plače
ratnik na izmaku snage
prevarena žena
starac bljuje

još jedna šansa
da isprave pogreške
oni ustaju iz mrtvih

---

tiho koračam po tvojim tragovima
slijedim te iz sna u san
i slušam tvoje priče

jednom si rekla kako se konji boje letjeti
pa su im zato Bogovi oduzeli krila

tada, na žalost, nisam razumio
tvoje riječi

uspjela si me zbuniti
opet...

tvoj smiješak igra
neku čudnu igru

gledam te
gledam kroz tebe

gledam te sa strane
gledam te s leđa

i ne otkrivam ništa
u svoju korist

i dalje ostajem tvoj mali pijun
čovječuljak iz bajke

sluga koji sluša
sve tvoje zapovjedi

i dalje ostajem tvoja mala igračka
u staklenoj kutijici

prepuštaš me pogledima
svojih prijatelja

naši su životi mrlje

mrlje krvi na podu kladionice
masne mrlje na autocesti

mrlje od ruža za usne
na tvojoj postelji

često prelazimo okvire
u koje smo postavljeni

bezbojne mrlje
vodene

polagano klizimo
i gutamo sve pred sobom

i dalje sam tvoj
ali ti ne pripadam

čarobnica sa staklenim
lažnim osmijehom

velika staklena stijenka
dijeli nas

tekućina u nosu
i očima

ipak, jasno te vidim
lijepa si kao nekad

buđenje,
tako je slatko opet postojati

spremni smo za prve korake
daleko od prošlosti

koračam uz autocestu
noć je
i hladno je

automobili prolaze
poput ranjenih zvijeri
tiho reže

ne okrećem se
ne bojim se

a ulične svjetiljke
ta stabla iz neke futurističke priče

osluškuju moje korake
i bivaju razočarane

posljednji odsjaji umirućeg sunca
nekad velikog
moćnog

misterija postanka
još uvijek nije razjašnjena

svi su putokazi spaljeni
prije no što su i nastali

izgubljeni memoari
nekih davnih života

pokušavam se sjetiti
nečega što nisam smio zaboraviti

uzaludan pokušaj
zaleđeni osmijeh na zaleđenom licu

a bilo bi tako lijepo putovati rijekom

VENDE JABBAL*

Imao sam viziju bijelog konja
(božanske su sile skinule koprenu s mojih prošlih
života)

Vende Jabbal!

Ja sam snaga u tvojoj snazi

Vende Jabbal!

Ja sam neustrašivost u tvojoj neustrašivosti

Ti nas vodiš i za nas ne postoje prepreke

Kralj od Sunca ponovno je među nama i donosi
nam poruku

(*Jabbal je ime vojskovođe kojeg sam slijedio u
jednom od svojih prošlih života. Vende bi se
moglo prevesti kao 'onaj koji je sišao s planine'.)

Tko smo mi?

Bježeći pred olujom u koju smo upali
Tražimo sigurno utočište
I jedino što nalazimo naš je strah

Tko si ti?

Gledam te i mislim kako te poznajem
Gledam te, a ne vidim

Patnja je oblik pročišćenja
katarza

U svojoj tuzi otkrivam nešto slatko opojno
magnetski primamljujuće

ti si moje rođenje
ti si moja mala smrt
ti si moje buđenje
ti si moj najsladji san

ti si pjesma što vječno titra na rubu
mojih usana
ti si tišina koja me opčinjuje

ti si moj put kojim veselo kročim
ti si moja tuga ispunjena suzama

i kad nisi tu ja osjećam tvoj miris
(mirisi su trajni snažni
pratim ih u strahu da te ne izgubim)

ti si moj razlog
ti si moje zato

bez tebe ne postojim

oblaci oblaci
visoko visoko

izduženi oblici postojanja
nose tajne vremena davno prošlih
neuhvatljivih

oblaci oblaci
pratit ću vas i na sam kraj svijeta

pomaknut ću piramide
ako mi samo i na tren
zaklone pogled na vas
veličanstvene

pratit ću vas dok god budem živ

(oduvijek sam želio postati vjetrom)

poezija kretanja
klica mirovanja
betonski temelji
mnogo šljunka i žice

svi su ljudi, ah
međusobno povezani
povijeni jedni oko drugih
i putuju putuju

kamo?
koliko još dugo?

kamo god krenem
stabla me prate

oblaci kao brda u daljini
oluja u zatišju

uhvati je, ne boj se
večernja molitva
izjednačeno stanje

toplina iz dna kralježnice
željna je putovanja

pritisak eksplozija ekstaza
uhvati se za mene da ne padneš

pazi, porculan je još uvijek lomljiv

Samo jedna riječ
dovoljna je
da se sruši mit o Savršenom

I tada to božanstvo pokreta
postaje potpuno nevažno
Riječ je snažnija
opasnija

Samo jedna riječ može unijeti nemir
(razoran nemir)
Panika vješto otkriva
svoje povoje

I tada poželim biti negdje drugdje
i poželim biti netko drugi
Daleko od riječi
daleko

povlačim granicu u svojim maštanjima
kratak kirurški rez oslobađanja
(ipak smišljan tako dugo vremena)

ostaviti i zaboraviti
preboljeti
zažmiriti

zažmiriti i osjetiti
svijet oko sebe
pomirisati ga
progutati

lica i dodiri

nestanak u pomrčini Sunca
veliki tamni ogrtač
mračno je
bojimo se

vratite nam naš bliješteći život
vratite nam naše lomače
mi živimo kako bismo izgorjeli

ples vatre je
krug koji gori
na našim znojnim licima

isprepleteni prsti

sumrak
i njeno tijelo
koje nepomično leži

smrt ugoda

(bezrazložno se nekoć bojala
ovog trenutka)

koraci svjetlo

tanki tragovi crvene tople krvi
koji se slijevaju niz njeno meko lice
i stapaju s rubom usana

otvorene oči

promatram tu igru Vode
kapljice klize niz tijelo
i stvaraju melodiju
nepravilnog savršenstva

tijelo i voda su Jedno
topla voda šalje poruke kroz kožu
čineći je elastičnom, mekanom

voda nas podsjeća da smo živi

kap se izdvaja
trenutak odvojenog zajedništva
ljepota forme
i zatim

stapanje u prvobitno stanje

zahtijevam život!
ja molim za njega...

sanjao sam kako moje noge
dotiču tvrdu zemlju
sanjao sam kako se budim
iz stanja obamrlosti

tišina je moja bolest
(hoće li ikada proći?)
tišina je moja Kraljica
(služit ću je vjerno!)

želim vikati
vikati iz sveg glasa
želim tišinu
i mir koji ona donosi

želim da ne želim
želim da jesam
nestrpljiv sam
umirem sa svakim novim udisajem

kažem ti
moja mržnja
i tvoja slijepa odanost
na kraju će postati Jedno

---

ja sam pjesnik tišine

govorim tišinu
živim tišinu
dišem i milujem ju
oslušujem i sanjam

tišina je sve što trebam

---

noćas se moj um poigrava sa mnom
no njen miris u plahti je dokaz
da se ta večer zaista dogodila

ležao sam pokraj nje
i sudjelovao u njenoj mekoj
tihoj igri

lagano se meškoljila
i zatim se potpuno umirila
(tišina i nekretanje prepuni su odobrenja
riječi poticaja nisu potrebne)

dodirnuo sam je
(jedan dodir za sobom povlači ostale)
moje su je ruke smjelo oblikovale
i milovale

ubrzo, stopili smo se s tišinom
i jedno s drugim

tragovi
tragovi bez vlasnika

promatram njihovo nastajanje
u potpunoj tišini
skriven

tragovi se mimoilaze
isprepliću
miješaju
i napokon
uništavaju jedni druge

ožiljci postojanja
(nikako da zarastu)

netko me izvukao iz zaborava
i ostavio potpuno samog

potraga za istinom
mnoštvo prepreka

svi govore nerazumljivim jezikom

postoje stvari koje ne razumijem
i postoje kretnje iz očajja

koračam po divovskoj jabuci
i upadam u crvotočine

ti me pozoveš
i ja dotrčim
kao malo poslušno dijete

---

probudi me
želim obići sva mjesta na kojima sam ikada bio
i zaboraviti ih
jednom zauvijek

---

točka s koje nema povratka
sve ono davno
izgubljena je prošlost

poklonit ću ti Zrcalo Budućnosti
jedan kratak pogled u njega
otkriva naše pravo lice

(mješavina straha i gađenja)
brzo se obuci, draga

Gospođa Smrt zove nas na večeru
obećava nam dobar provod

vino i tiha glazba
Život se lako probavlja

plačljiva igra starica i male djece
obješene o njihove crne teške haljine
sretna su vremena daleko iza nas
osuđeni smo na tisućljeće samoće

postoje snovi i postoje želje
postoje stremljenja i postoje Zidovi

(a mi dobro znamo što se nalazi s Druge Strane)

Zid je hladan
uglačan mramor
visok savršen
zastrašujuć

tražimo pukotine
tražimo bilo kakav prolaz
prizivamo i molimo se
svim bogovima od postanka svijeta

prebacite nas prebacite nas
zar ne vidite našu patnju
zar ne vidite da smo se promijenili
potrgali smo nokte u pokušaju prelaska
smilujte nam se

san o povratku postaje naša
izjedajuća opsesija

pitaš me kako sam?

zatvorio sam se u svoj svijet
zabarikadirao sam ulaz
nitko me ne može vidjeti
nitko me ne može dotaći

na površinu izlazim samo kako bih
udahnuo zrak

sinovi
iznevjerili ste svoje majke
i pronašli vlastiti razlog postojanja
vaši očevi plaču
slomljenog ponosa

gdje su ona vremena?
mekana sigurna

miris tamjana ispunjava sobu
i mi ga halapljivo gutamo
kao da nam o njemu ovisi život

gdje su ona vremena?
smijeh dodiri

gdje je ono što smatram životom?
pokaži se
trebam te

bez tebe sam samo pola osebe
neispunjen san o tihom blaženstvu

bez tebe težko dišem
treba mi snažan udisaj tvoje blizine

utrka za život
vidio sam te na tren, moja hrabrosti

tišina tišina
crnilo
mračni tuneli čuvaju tajne
beskompromisno

i jedan krik
od kojeg se ledi krv u žilama
nije dovoljan
da pobijedi mrak i unese svjetlo

puzanje po koljenima
želja za sigurnošću dana
naša lica žele biti obasjana
mudrošću

V3LIKI BR2T

budno
stakleno oko
motri na naše kretnje

naše su misli pročitane
prije no što su i nastale

krećemo se poput mrava
gradimo puteve
i svatko ima svoju ulogu

labirint

zaštitit ću te od svih negativnosti ovog svijeta
ovdje duboko dole
ispod

širim svoja krila
i oko tebe postavljam
nevidljivu kuglu svjetla

---

tvoja je patnja stvarna
a čežnja iskrena

---

kada bih trebao birati
ponovno bih birao isti
put bez tebe

tako je nepogrešivo vodio
upravo tebi

---

nisam ni sumnjao
ako i jesam
taj tren
za to nije bilo razloga

tko kaže da vrijeme ne možeš zaustaviti?
isto je i s dahom
ili otkucajima srca

Lady S.
od sunca
zraka
zemlje
i kiše

izvana čvrsta i ponosna

duše mekane
poput paukove mreže
satkane u ljubavi, tišini i prisutnosti

Pogled koji te testira:
da li vidiš
da li prepoznaješ
moju pravu bit?

Psihodelijo
Vračam ti se
Okaljan normalnošću

---

moje će oči
postati njezine
i tada ćeš znati
da te gledaju
oči ljubavi

---

na mjestu gdje spajaju se nebo i zemlja
tijela znojnih ljubavnika
isprepletena
sjedinjena
u točki vrhunca
ja se nalazim

u kriku zanosa
ja jesam

u jednoti
ja postojim

i kad odem
s ovoga svijeta
neće biti buke, pompe ni parade
samo tanak trag

kratko prisutan na noćnom nebu
vječan u srcima onih koji vole
der

plutam sanjivo
na površini
mirne vode

i širim ruke
poput orlovih krila

pustit ću krik
zamahnuti jako

probudit ću rijeku
tu uspavanu ljepoticu

već sam tamo
gdje želim biti

ti i ja
oduvijek zajedno

---

cijelim svojim bićem
sada stojim pored tebe
prognat ću i zadnju sjenku samoće
zauzet ću njeno mjesto
smjestiti se u najdubljem kutku tvoje duše
... i izmamiti tvoj osmjech

to ti obećajem
i to ti pripada

---

zovem te mirisom drevnih šuma
zvonkim smijehom što treperi u krošnji
ovdje sam
zaista sam ovdje
nisam se promijenila
dva plava oka što mame te
da zaroniš u tu dubinu
koja ti sada nježno šapuće
prepusti se
opusti se
ovdje sam
ista sam kao i prije
nisam se promijenila

dijelim te jedino s Njim
moja ljubavi
bez bojazni i straha
ja sam sretan

jedva se suzdržavam
da ne viknem
i pokažem to cijelom svijetu

i jedva se suzdržavam
da ne zaplešem
svoj tajanstveni ples

nešto u meni gori
isijava
nešto u meni je toliko budno
da mi se čini kako sanjam

zadnji pokušaj
nešto što još nisam probao

prihvatiti sadašnji trenutak
odreći se svega
radi tebe

---

ti i ja dijelimo jedan san
stvarniji od realnosti

---

povratak iz mrtvila
mogu ponovno vidjeti tvoje lice
živ sam
bolujem od želje da te upoznam
i razumijem tvoj svijet

---

sa svakim udisajem
sve sam ti bliže

---

prekriženih ruku
ti čekaš da se probudim
(otresi snove iz moje kose
želim čuti tvoj glas)

izgledaš tako dobro
gledam te kroz polusklopljene oči

zaista izgledaš dobro

sigurna si pod plahtama
nitko te ne može povrijediti
ne može te doseći

ionako je sve to bio samo san
dječja noćna mora
iz nikad dovršene priče holder

željela si vidjeti lice smrti
i ja sam oživio u tvojim očima

nemirna duša luta
dok se ne smiri u vječnom počinku

dopusti da te vodim svojim poljima
u mojem pijesku ne ostaju tragovi

---

ovdje sam
strpljiv
jer ni nemam drugog izbora

borbom te nisam osvojio
glasom te nisam dozvao
tražeći te nisam te našao

i zato ja jesam
dopuštam Duhu da se obznani
dovodeći mi tebe
potpunu
najljepšu od svih žena
o kojoj samo jedna misao
čini da srce stane, zataji
i odmah potom propne se u suzama
svjedočeći istini
i tihoj
svetoj ljubavi

milost Božja je ta
koja me ucrtava na liniju sudbine
tvog malog dlana
koji sada nježno ljubim

pružaš mi blagost
radost života
okrunjenu plesom
pokazuješ mi svijet kakav uistinu jest

budim se iz sna
čežnja se rastapa s prvim zracima sunca
koji ti sada dodiruju lice

i ja ga dodirujem
poznato mi je to lice
i te oči plave od dobrote

moja ruka postaje jedna od zraka

dogodilo se
postala si moja stvarnost
jeka moje čežnje
prestala je odzvanjati

moje je biće dobilo odgovor
moje su misli utihnule
sve u meni je stalo
i istovremeno

sve je toliko živo
ispunjeno
smisleno

... i kad vrijeme izliječi sve rane
ipak ostat će ona duboka
tiha čežnja...

O AUTORU

Uslijed operacije karcinoma te dugotrajnog liječenja kemoterapijom i zračenjem, počinje Danielovo duhovno istraživanje. 1994. godine njegovoj je obitelji rečeno da se previše ne nada. Kao posljedicu operacije i kemoterapije zadobio je i oštećenje jetre te mu je na temelju jetrenih nalaza rečeno da će kroz nekoliko godina vrlo vjerojatno oboljeti od ciroze. U godinama koje slijede prolazi kroz iskustva velikog broja duhovnih učenja i metoda samopomoći. Postizanje stabilnog zdravstvenog stanja dokazuje djelotvornost alternativnih/prirodnih tehnika koje je koristio.

1998. godine počinje njegov praktičan rad jer je osjećao jaku potrebu za širenjem svoga iskustva.

Bogato iskustvo iz svog života Daniel je zabilježio u knjizi Šapat s Atlantide - priručnik kristaloterapije.

2002. godine izdaje svoj prvi brainwave CD Anemona "Meditative and healing music".

2009. izdaje Indigo anđeli – poruke tebi, drago indigo dijete.

2010. izdaje kartice "Ljubavne kartice - doživi ljubav svog života".

Sva autorova CD i knjiška izdanja dostupna su na web adresi www.indigo-svijet.hr